

42

11 202-23

ILLUSTRISSIMO,
 ET
 REVERENDISSIMO
 DOMINO
 D. IOSEPHO
 BERMUDEZ,

IN ASTORGIENSEM EPISCOPUM
 NUPER ELECTO.

ALUMNI HIBERNORUM COLLEGIJ COMPOSTELLANI
*illius observantia deditissimi, sequentibus Modulis
 gratiosè Plaudunt.*

O D E

SIC est: cum sapiens Turba Fidelium
 Quemquam præcipuo nobilitat gradu,
 Non hunc promovet illa,
 Quem laudis vehemens amor.

Viget, vel proprij gratia commodis
 Nec qui gloriolam concupit, ut sua
 Vivat sorte superbus
 Cum longo comitum ordine.

A

Sed

Sed quem iustitiæ purus amor rapit,
Divinique vocat Gloria Nominis,
Is dignandus honore
Fertur vocibus omnium:

Et quamvis renuat propositum decus
Amplecti, tamèn hic non poterit volens
Declinare suarum
Virtutum data præmia.

BERMUDEZ, quoniam te pietas tuas
Et summæ Triados grata benignitas
Evexere merentem

Ad tam grandia munera;

Hoc cur te pigeat? quin potius iuvenet?

Ut nos, more sacro qui venerabimur

Lucem, quæ fuit huius

Primùm nuncia gaudij:

ingens tanta quidem est, celsaque dignitas,

Sed cum te gravitas, & patientia,

Et mens conscia recti

Tantæ reddit idoneum,

Non sis sollicitus; nec quid amantibus

Tu desiderij demeprioris, hoc

Dum te tollere honore

Certarunt; id enim sibi.

Cre-

Credabant; alijsque, & tibi prosperum:
Nulli prosperius quam memorabilis
Astorgæ Populo, quem
Præsul propitius reges:

Nobis nullus erit iam timor, inquit,
Nostri pestiferis de gregis hostibus,
Cum nos faulta IOSEPHI
Defendet Reverentia:

Nullum flagitij dedecus, aut grave
Nos vnquam inficiet crimen, in omnibus
Vnà sponte IOSEPHI
Virtutes imitabimur.

En vultus! speculum est, quanta licet bona
Hinc disci, pariter tanta licet mala
Dedisci. Nihil illum

Mutat; semper amænus est:
En gestus! (quid eo pulchrius in viro?)
Est vultus similis, neuter vtrilibet

Impar; dignus vterque
Magni Antistite numinis.

At si divitias pectore conditas
Indagare queas, hoc magis æstimes,
Nos dicaſque beatos,
Queis istas reſeraverit.

Clamant: quis modò sit lætitiæ locus
Tantis delicijs cum fruimur, novo
Gratamurque Parenti,

Quis sit lætitiæ modus?

Quandò sancti colunt júbila proximi,
Septenni spatio quæ semel offerunt,
Nos, & festa colimus
Hoc pro munere júbila:

Ignes astra perant vndiquè missiles
Et flammis crepitent ardua montium,
Clangentquè per vibes
Certatim resonent tubæ.

Sic te, sic hilaris plebs tua prædicat
BERMUDEZ, varijs plausibus accinens,
Quod tu Præses eorum,
Illi quod tibi subditi.

I, felix, igitur, Pastor, oves tuas
Per multas series temporis edoce
Vanum spernere mundum,
Cælum vnum sibi quæreres;

Exemploquè tuo sedulus attrahe,
Ut tandem positis corporibus, boni
Ad Pastoris ovile
Tuti accedere non tremant.

IN

IN EIUSDEM CELEBER-
rimi Viri Nomine.

ACROSTICHIS.

Insigni cum tu nuper celebreris honore,
O Lumen Patriæ, deliciæquè tuæ;
Summa tibi pietas quos fœdere iunxit amico
E dunt lætitiæ plurima signa suæ;
P ar equidem est reliquos etiam nos inter amicos
Hoc tibi gratari, clare IOSEPHÈ, decus
U berior nobis gratandi causa videtur,
Summa quibus bonitas sæpè probata fuit.
B landiri minime volumus, sed reddere iustos
E x animo quos non fingimus atte modos.
R egnum hoc fœlici quod te donatur alumno,
M irans virtutes prædicat vsque tuas
U na tibi virtus alias supereminet omnes,
D ignumquè æterno te facit vna Deo.
E s pius, es doctus, clemensquè, hoc nomine magnus
Z elus maiorem te tuus, alme, facit.

IN EVNDEM
EPIGRAMMA.

O Disti vanos mundi fallacis honores,
Atque tibi generis gloria spreta fuit:
Te major remanebat honor, te gloria maior,
Quàm vel divitiæ, vel tibi sceptra darent.
Numque licet Satrapæ magna est, regisque potestas,
Numquàm Pastoris non erit illa minor.
Te Satrapam ritu fecit natura paterno,
Sed Pastor meritis factus es ipse tuis.
Et decet à Proavis clarum deducere nomen,
Crede magis per te promeruisse decet.

ALIVD.

IN ILLUSTRISSIMAM
Apostolicam, & Cathedralem
S. IACOBI Ecclesiam Com-
postellanam.

Sublimis, veneranda ædes! quam gloria summi
IACOBI claram, tempus in omne facit:
Alma Sacerdotum Nutrix, celeberrima semper,
Quos ingens virtus, ingeniumquè colunt.

Penè

Penè iaces impos; meritis nèc grandia natis
Pastorum, vt quondàm munera ferrè potes.
Vndè tibi auxilium? nativo tactus amore,
Eccè diù absentem fert tibi SCOTUS opem:
Et geminos summi in notos ob mentis acumen
Illustres Sacti reddit honore Pedi.
Hiberni hoc gaudent hilares, Scotoquè vicissim
Plaudunt, quod tanti causa favoris erat.
Genti vtrique suam Gallecia præbuit ortum,
Vtraque Genus Matrem debet amare suam.

V O D E A L I A.

Virginis doctæ Lyra nata Proles,
Quæ doces montes choreis salire,
Et notis vrges animata laxa
Sede moveri.

Musica dulci celebres Iosephum,
Causa vèl maior, meliorvè laudum;
Non dabit posthac tibi se canendam
Nec dedit olim.

Numen intendit renovare summum
(Plaudimus cuncti) veteres favores,
Et per immensum spatium, Iosephi
Spargere nomen.

Ecce

Ecce deiectus lacrymis relinquit
Dulce solamen soliti recessus,
Ecce zelanti sitiens amore
Perdere famam.

Sed recordatur subitoque tollens
Se voluptati propriæ quietis
Mente sincerâ moritur sibi ipsi,
Vivere cunctis.

Hic dies verè mihi festus atrox
Eximet curas; ego nec pericla
Hæresis vanæ metuam, nec acris
Arma Gehennæ.

Ecce quamquè audax animosa virtus,
Nobilis sceptrò dominatur æquo,
Quam scelus cernens gladio vibrato
Sustinet armis.

Surgit à planctu viduata coniux,
Surgit, & clamat querulis amicis
Exulent tristes procul hinc querelæ,
Vivit amicus.

Dives, & fortis ditione dextra
Non premet tecti numerum miselli,
Non opes, & vis socio ligata
Fœdere vincent.

Æqui-

Aequitas omni præerit favori,
Hæc potestatem superabit omnem,
Hæc pari dites, inopesque posthac
Lance reponet.

Si cui maior referenda laus est,
Ille qui clarâ pietate præstat,
Cæteris vnus magis æstimandus,
Semper habetur.

O nimis fœlix! nimis invidendus
Lætus Astorgæ Populus, secundum
Cuius hic scandet folium, docebunt
Actaque verba.

Iam sacræ leges, & amica legum
Iura clamoros cohibent tumultus,
Iam fides, & fas, & aperta læto
Gratiæ vultu.

Munus implevi memoris Poetæ,
Præbui versus, animi nitores,
Clara virtutis celebris caterva
Cætera præbent.

EPIGRAMMA III.

ÆTernus genitor mirans ab origine sæcli
Vastatas soboles, obsita regna sua,
Obsita pestiferæ cæcæ caligine noctis,
BERMUDEZ misit: præmia missa fove.
Splendescens virtus oculis mortalibus adstat:
Adstat amica parens, fulget amica Dea:
Et læto Probitas vultu moribunda revixit;
Vivit, & excellens, ingeniosa viget.
Undique non lustrans terram illustraverat omnem,
Atquæ ubi non corpus, fama, decusquæ micant.
Si tandem Pietas prodest, si palma Minervæ,
Illustrem reddunt munera dicta IOSEPH.

ODE III.

SIC polo Phæbus radiis^{ans} in alto
Dissipat nubes, gelidosquæ nimbos,
Magna perfundit positisque subter
Gaudia terris.

Sic refulgentes, reliquosquæ vincit
Siderum honores, tacitoquæ gressu
Ambulans pernox, niveis coruscans
Cynthia flammis.

Haud

Haud secus virtus tua te IOSEPH
Laudis ad culmen tulit, & merentem
Te parem Lunæ iubarisque luci
Fingit vtrique.

Gestiant omnes, manibusque plaudunt,
Te vocant Patrem Patriæ: puellæ,
Et senes tardi, iuvenesque alacres
Gaudia miscent.

Iam tuos vultus Populus celebris
Sperat Astorgæ, canit, & perennes
Præsuli laudes tibi gratum ovile,
Curaquæ blanda:

Flore humum sternet pedibus premendam,
Atquæ od oratis redimita fertis
Tempora accinget; rutilis micabunt
Æthera flammis.

Ipsa nympharum saliens per agros
Turma, dum laudes modulatur altâ
Voce, frondentes resonant IOSEPHI En-
comia sylvæ!

Laus tua est plectro, fidibusquæ nata;
Facta Lesbois animanda chordis,
Et tubâ dulci, veterisque digna
Carminè Homeri.

Vix virum credet nituisse tantum,
Scripta cum volvet soboles futura,
Sancta proponens imitanda cunctis
Facta IOSEPHI.

EPIGRAMMA IV.

ERGÒ IOSEPHI, tuos meritò gratamur honores,
Ad quos virtutis gloria fecit iter.
Musa tibi memores grato modulamine versus
Concinit, atque bonas læta precatur aves.
Quas tibi persolvam grates? quæ carmina reddam?
Munera muneribus nulla referre queo:
Certet enim numeris Musarum docta caterva,
Nulla dabit meritis carmina digna tuis.
Applaudunt cuncti Ingenium, mentisque vigorem,
Sufficiens, alio non comitante, decus;
Nec dubitem vestræ dudùm hinc virtutis honorem
Orbis ad extremas percrebuisse plagas.
Hos ornat doctrina, illos sapientia tollit,
Tu sapiens; ecquis doctior esse potest?
Hæc sunt magna quidem, quæ pectore condis, at vnâ
Virtutem reliquis credimus esse parem.

FINIS.

